VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

ĻENIŅA KAROGS

TREŠDIEN, 1986. GADA 19. FEBRUĀRĪ Nr. 21 (5405)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada aprīļa. Maksā 3 kap.

Komunistiskā darba svētkos

Iecerētais izpildīts

Ar pacilātu un darbīgu noskaņojumu komunistisko sestdienas talku uzsāka 21. pārvietojamās mehanizētās kolonnas kolektīvs.

15. februāra rītā daudzi pulcējās kolonnas mehāniskajās darbnīcās, kur notika svētku mītiņš. Tajā runāja partijas pirmorganizācijas sekretāre R. Lazdāne un komjaunatnes pirmorganizācijas sekretārs M. Šruboks.

Kopumā talkā piedalījās 368 cilvēki, no tiem 296 — pamatražošanā. Tika veikts darbu apjoms par 5 200 rubļiem. Divpadsmitās piecgades fondā kolektīvs plānoto 1 000 rubļu vietā pārskaitīja 1 100 rubļus.

Čakli strādāja mehānisko darbnīcu kolektīvs, kas piecgades fondā iecerēto 90 rubļu vietā pārskaitīja 144 rubļus. Preiļu 21. pārvietojamās mehanizētās kolonnas ekskavatoristi savā kontā ieskaitīja 2,8 tūkstošus kubikmetru izraktas zemes, buldozeristi — 3,5 tūkstošus kubikmetru; 0,9 kilometru garumā tika izveidota drenāža, no 1,4 hektāriem novākts apaugums un nokaļķoti 35 hektāri skābo augšņu.

Divdesmit pieci agregāti darbojās ar ietaupīto degvielu.

L. BIRZNIECE

Strādājām ar iedvesmu

Komunistiskajā sestdienas talkā piedalījās 755 Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas strādnieki, inženiertehniskie darbinieki un kalpotāji. Rītā visos cehos un iecirkņos notika mītiņi, kuros talcinieki apņēmās sasniegt augstu darba ražīgumu un godam izpildīt paredzētos uzdevumus. Visur bija jaušams pacilāts noskaņojums. Kā īstos komunistiskā darba svētkos.

Un visi, kas izgāja talkā, pierādīja, ka vārdi saskan ar darbiem. Īpaši sekmīgi sestdien strādāja ražotņu kolektīvi. Piemēram, pirmajā cehā sasniegta lizīna augsta koncentrācija kultūršķīdumā — 42 grami litrā (vidēji rūpnīcā — 36 — 38 grami). Abi cehi saražoja 10,5 tonnas lizīna, tas ir — diennakts normu izpildīja par 126 procentiem. Uzdevums premiksu izlaidē paveikts ar 107 procentiem.

Labi strādāja arī palīgcehi un iecirkņi. Teicamā kvalitātē izremontēta tehnoloģiskā iekārta. Talcinieki piedalījās arī teritorijas sakārtošanā, kravas izkraušanā un iekraušanā vagonos, krāsoja iekārtas, gatavoja kokmateriālus. Komjaunieši, kuri nebija iesaistīti pamatražošanā, piedalījās sporta zāles celtniecībā.

Vārdu sakot, visiem bija darbs, un visi strādāja pašaizliedzīgi. Taču īpaši gribas uzteikt nodaļas priekšnieci L. Zusāni, lokomotīves mašīnistu J. Sadovņikovu, atslēdznieku V. Vilcānu, brigadieri V. Kuzņecovu, kā arī pirmā un otrā ceha, transporta ceha un attīrīšanas iekārtu kolektīvus.

L. ZNOTIŅA,
Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas partijas pirmorganizācijas sekretāre

Diena — darbam un veselībai

Rosīgs darbs 15. februārī ritēja Preiļu 2. vidusskolā. Diena iesākās ar skolas partijas pirmorganizācijas sekretāra I. Pupina apsveikumu pa vietējo radiomezglu. Raidījumu par sestdienas talku noklausījās visi skolēni. Pēc tam draudzīgi, enerģiski ikvienas klases kolektīvs ķērās pie darba — mazgāja, tīrīja, spodrināja kabinetus, koridorus, kārtoja uzskates līdzekļus. Visi strādāja čakli, bet jo sevišķi paši mazākie — pirmklasnieki, trešklasnieki, kā arī vecākie — vidusskolu klases. Daļa pirmo — septīto klašu skolēnu vāca makulatūru.

Kad darbi bija galā, visu klašu kolektīvi stājās uz slēpēm. «Veselības dienas» (tā paredzēta 19. februārī) ietvaros skolēni devās uz pilsētas parku uzkrāt možumu nākošajai darba nedēļai

✦

Preiļu kooperatīvajā profesionālī tehniskajā vidusskolā talkas dienā vispirms notika mītiņš, kurā uzstājās skolas partijas pirmorganizācijas sekretāre B. Svoka un direktora vietniece mācību un ārpusklases audzināšanās darbā D. Kovaļenko. Pēc tam audzēkņiem turpinājās ikdienas mācības, bet 36 skolas darbinieki strādāja skolas uzkopšanā un labiekārtošanā.

L. SILA

Visos ražošanas iecirkņos

Komunistiskajā sestdienas talkā, kas bija veltīta PSKP XXVII kongresam, spraigs darbs ritēja visos «Lauktehnikas» rajona apvienības iecirkņos — remontdarbnīcās, apkalpes stacijās un citos.

Talkas dienā darba izgāja 496 cilvēki. Saražota produkcija par 6,2 tūkstošiem rubļu. Divpadsmitās piecgades fonda kolektīvs pārskaitīja 1 370 rubļus.

ATTĒLOŠ:

atslēdznieks Vladimirs Gavars talkas dienā remonteja agregātu E-280 un sekmīgi paveica plānoto uzdevumu (attēls pa kreisi);

specializētajās remontdarbnīcās kapitāli izremontēja divus MTZ tipa traktorus. Teicami talkas dienā strādāja kalējs Valentīns Ivanovs. Viņš palīdz arī montēt pakaļejos tiltus. Apakšējā attēlā Valentīnu Ivanovu redzam sarunā ar darbnīcu vadītāju Mariju Vaivodi;

viens no labākajiem komunistiskā darba svētkos — virpotājs Valērijs Bogdanovs. Arī viņš sekmīgi veica talkas dienas uzdevumu (attēls pa labi).

J. SILICKA foto

Rajona preses grupas reids

Gada sākums būvlaukumos

Aizvadītajā piecgadē mūsu celtnieki ir vairāk pelti un rāti nekā slavēti. Protams, ne bez iemesla. Arī šis gads būvlaukumos ienācis sasprīngts — ar lielu prasīgumu. Tāpēc skaidrs ir viens — tradicionālā iešūpošanās, kas reizēm ievilkās pat divu triju mēnešu garumā, gluži vienkārši nav pieļaujama. Jāizmanto ikviena ziemas diena, lai tās vēlāk nepietrūktu gada nogalē.

Kāds ir jaunā cēliena sākums mūsu rajona kolhozu un padomju saimniecību būvlaukumos, kur strādā starpkolhozu celtniecības organizācijas vīri? Ar to iepazinās reida brigāde, kurā piedalījās Latvijas KP rajona komitejas instruktore, rajona preses grupas locekle I. Zaiceva, starpkolhozu celtniecības organizācijas partijas pirmorganizācijas sekretārs S. Trofimovs un laikraksta «Ļeņina Karogs» redakcijas rūpniecības, celtniecības un transporta nodaļas vadītāja L. Strode.

Pirmais pieturas punkts mūsu maršrutā bija Raiņa kolhoza centrs, kur strādāja daļa no Ē. Džeriņa brigādes vīriem. Pārējiem ir cits uzdevums — lopbarības ceha būve K. Marksa kolhozā. Bet Aizkalnē pamazām vien top desmit individuālās Līvānos ražotās dzīvojamās mājas.

Būvlaukumā ne tikai celtnieki, bet arī viņu vadība: otrā iecirkņa priekšnieks V. Haritonovs, meistars P. Maļina un starpkolhozu celtniecības organizācijas galvenais inženieris A. Greivulis. Klāt arī divi autoceltņi, jo dienā veicamie uzdevumi prasa spēcīgu tehniku — jāveido pārsegums pagrabiem.

Jāteic, darbs objektā ritēja bez īpašas aizķeršanās. Materiāli piegādāti laikus. Kolhoza ēdnīcā celtniekiem dota iespēja ieturēt pusdienas. Arī noskaņojums visiem ikdienišķi darbīgs. Jāatzīst, tā brigādē ir vienmēr, jo kolektīvs ir viens no spēcīgākajiem otrajā iecirknī. Pagājušajā gadā, piemēram, vairākus ceturkšņus būts godalgotās vietās sociālistiskajā sacensībā.

Divdesmit septiņu dzīvokļu māja, saimniecības ēkas un ciemata inženiertehniskie tīkli kolhozā «Vārkava» jānodod ekspluatācijā, tiesa gan, tikai 1987. gadā. Tomēr tas nenozīmē, ka celtnieki varētu slinkot, jo darba ir ļoti daudz. Šādos apstākļos jau tagad nepieciešama sevišķa organizētība un disciplinētība. Un ne tikai objektā vien, bet it visos ražošanas un vadības posmos un līmeņos.

«Vārkavā» sastapām iecirkņa priekšnieku V. Dorofejevu. Turpat arī meistars I. Ivanovs un brigadieris K. Poliektovs. Vīri strādāja: vieni mūrēja, otri būvlaukumā izkrāva tikko atvestās dzelzsbetona konstrukcijas. Jāteic, ar būvmateriālu sagādi jāsteidzas, līdz pavasara šķidonim jāatgādā viss nepieciešamais ilgākam darbam, jo piebraucamie ceļi ir slikti. Iestājoties siltam laikam, tie kļūs neizbraucami.

V. Dorofejevs savu celtnieku darbu vērtēja apmierinoši. Pārmetumus viņaprāt pelnījuši kalnciemieši, kuru ražoto ķiegeļu objektā hroniski trūkst.

Ar labiem panākumiem brigādē tiek pielietots darba līdzdalības koeficients. Skaidrs, ka darba disciplīnas pārkāpumu nedrīkst būt, jo nevienam taču nav patikas mēneša beigās saņemt tikai pāris rubļus.

Rušonas padomju saimniecībā starpkolhozu celtniecības organizācijai ceļams visai plašs objekts — bērnudārzs, ciemata inženiertehniskie tīkli, divdesmit četru dzīvokļu māja un saimniecības ēkas. Dzīvojamā māja jānodod ekspluatācijā jau augustā, tāpēc jāpasteidzas.

Reida laikā dzirdētais atzinums — ar būvmateriāliem nekādu problēmu — iepriecināja, jo saskaņotībai ir liela nozīme: tā paver iespējas strādāt raitāk un labāk, arī padarīt vairāk. Rušonā tas ir jo aktuāli.

Tomēr bez sarežģījumiem neiztika. Saimniecībā nedarbojas ēdnīca, un celtniekiem nākas ieturēt pusdienas ar līdzpaņemtajām sviestmaizēm. Lai nu kā, bet vīrus tas sarūgtina mazāk nekā pašu administrācijas attieksme — uz darbu jābrauc smagajā automašīnā. Lai arī viņi teic, ka esot pieraduši, tomēr nesenējie divdesmitgrādīgie aukstumi, šķiet, darba prieku un entuziasmu nevairoja.

Darbu vadītāja V. Zaiceva, brigadieru J. Koževņikova un A. Ušacka vadībā celtnieki strādā kolhozā «Nākotne». Būvējama divdesmit septiņu dzīvokļu māja, saimniecības ēkas. Patīkami atzīmēt, ka arī Sutros no strādniekiem dzirdējām — problēmu nav. Ja arī kādi sarežģījumi rodas, tad tie ir pašu spēkiem atrisināmi.

Vīri ar darbu nodrošināti, pagaidām dienas neaiziet tukšā. Lai nu tā būtu turpmāk. Jācer, ka pozitīvi tiks atrisināts arī jautājums par celtnieku ēdināšanu.

Reids, kura laikā iepazināmies ar stāvokli četros celtniecības objektos, liecināja, ka gadu rajona starpkolhozu celtniecības organizācija uzsākusi samērā sparīgi. Objektos darāmā netrūka. Tas liecināja, ka saskaņoti strādājuši arī piegādātāji. Turpmāk darba tempi nedrīkst apsīkt, lai ceturkšņa un arī gada beigās nebūtu, kā saka, jādzīvo no rokas mutē.

Reida materiālus apkopoja
L. STRODE

Mūsu labākie

Nesen apkopojām sociālistiskās sacensības rezultātus starp saimniecības komjauniešiem.

Labāko vidū izvirzījies Pēteris Ruskulis. Viņš stūrē traktoru MTZ-80, bet vasaras mēnešos vada «E» tipa mašīnas. Pēteris vienmēr sekmīgi veic ik uzdevumu, viņa vainas dēļ tehnika dīkā nestāv. Uzticēto tehniku komjaunietis izremontēja līdz šī gada 1. janvārim.

Viens no labākajiem ir arī Jānis Sudņiks, kurš strādā uz traktora T-150. Jo sevišķi daudz rūpju ir tagad, jo Jānim jāgādā, lai ceļi nebūtu aizputināti. Vasarās viņš veic transportdarbus, pavasaros un rudeņos viņam uztic zemes aršanu un kultivēšanu. Katru darbu Jānis padara gods godam.

Sociālistiskās sacensības uzvarētāju vidū ir šoferi Pēteris Gedzuns, Osvalds Bečs, Jānis Rimicāns, Aivars Grebežs, Jānis Suksts un citi.

L. SMANE,
Rušonas sovhoza komjaunatnes komitejas sekretāre

Sagaidot PSKP XXVII kongresu

BŪVMATERIĀLU RAŽOTĀJI PIECGAŽU MIJĀ

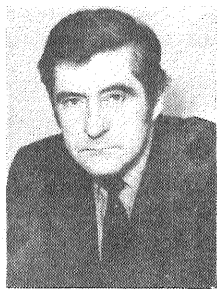

LĪVĀNU būvmateriālu un konstrukciju kombinātam vienpadsmitā piecgade bija raksturīga ar tehnoloģisko procesu uzlabošanu, produkcijas kvalitātes paaugstināšanu, mehanizācijas un automatizācijas ieviešanu, darba ražīguma celšanos. Produkcijas realizācijas plāns izpildīts par 103,8 procentiem. Saražoti 141,5 miljoni ķieģeļu, 293,6 tūkstoši kubikmetru keramzīta, metāla izstrādājumi par 12,6 miljoniem rubļu.

Kombināta kolektīvs vairākkārt uzvarējis sociālistiskajā sacensībā gan starpkolhozu celtniecības organizāciju republikāniskās apvienības mērogā, gan starp pirmās grupas uzņēmumiem rajonā. Par 1985. gada pēdējā ceturkšņa rezultātiem kolektīvam pirmo reizi piešķirts PSRS Lauku celtniecības ministrijas ceļojošais Sarkanais karogs un naudas prēmija.

Zinātniski tehniskā progresa veicināšanā, darba efektivitātes paaugstināšanā daudz pūlējušies tehniskie dienesti. Piemēram, sadarbojoties ar Būvmateriālu ražošanas ministrijas specializēto projektu konstruktoru biroju un Valsts būvmateriālu rūpniecības uzņēmumu projektēšanas institūtu, ķieģeļu cehā uzstādīts daudzstīgu ķieģeļu griešanas automāts, kas divas reizes palielināja darba ražīgumu šajā operācijā, ļāva par diviem cilvēkiem šeit samazināt maiņā strādājošo skaitu. Automāts garantē stabilus ķieģeļa ģeometriskos izmērus, vienmērīgu izvietojumu žāvēšanas vagonetēs, ievērojami uzlabo žāvēšanas procesu. Jauninājuma ekonomiskais efekts — 80 tūkstoši rubļu gadā.

Progresīvi tehniskā risinājuma paņēmieni tika pielietoti ķieģeļu apdedzināšanas krāsns kapitālajā remontā.

1984. gadā tika izstrādāts projekts un samontēta līnija keramzīta smilšu ievadīšanai ķieģeļu māla masā. Rezultātā uzlabojās ķieģeļu kvalitāte, kā arī to sala izturība. Tehnoloģiskie zudumi samazinājušies no 11,1 procenta 1981. gadā līdz 3,8 procentiem 1985. gadā.

Lielu ieguldījumu ķieģeļu ražošanas efektivitātes paaugstināšanā devuši galvenais inženieris A. Dalka, galvenais konstruktors J. Kurčins, ceha priekšnieks S. Lauzeļis, galvenā tehnoloģe M. Jakovļeva, jaunās tehnikas ieviešanas posma atslēdznieks J. Sproģis un citi.

Divpadsmitajā piecgadē mūsu uzdevums ir automatizēt ķieģeļu apdedzināšanas procesu, reizē veicot pāreju uz jaunu kurināmo — gāzi. Jāmehanizē un jāautomatizē ķieģeļu sēdināšana uz apdedzināšanas vagonetēm. Ir jāpanāk, lai mūsu ražotie celtniecības ķieģeļi tiktu atestēti kā augstākās kvalitātes produkcija.

Domāsim par siltumenerģijas racionālu izmantošanu. Pēdējo piecu gadu laikā kurināmā patēriņu uz vienu tūkstoti nosacīto ķieģeļu ir izdevies samazināt no 224 kilogramiem līdz 203 kilogramiem. Jaunajā piecgadē tas mums jāsamazina vēl par 13 procentiem.

Katrā jaunā rūpniecības uzņēmumā nepieciešams zināms laiks, lai attīstītos un nostiprinātos pareizas ražotņu attiecības. Keramzīta ceham Nīcgalē bija nepieciešami vairāk nekā trīs gadi. Pēc pirmrindas uzņēmumu pieredzes tika uzlabota ražošanas tehnoloģija, darba organizācija. Ceha kolektīvs nostiprinājās, sāka regulāri izpildīt ražošanas plānus, vairākkārt uzvarēja kombināta sociālistiskajā sacensībā.

Vairāk nekā pusi no kopējā produkcijas daudzuma (2,5 miljoni rubļu) gadā ražo mehāniskais cehs. Tur strādā augsti kvalificēti strādnieki — elektro un gāzes metinātāji, atslēdznieki, virpotāji un daudzu citu profesiju pārstāvji. Cehā ražo metāla fermu elementus, komplektējošos izstrādājumus Līvānu mājiņām, dzelzsbetona veidņus, nestandarta iekārtas lauku celtniekiem.

Esam apguvuši modernu ūdenstorņu, automatizēto pārvietojamo katlu māju, dažādu celtniecības mazās mehanizācijas iekārtu un palīgierīču ražošanu. Jāpiezīmē, ka mūsu ražotie ūdenstorņi ir apbalvoti ar PSRS Tautas saimniecības sasniegumu izstādes bronzas medaļu. Tie patīkami atdzīvina lauku ciematu kopskatu.

Pagājušajā piecgadē cehā pilnīgi pārgāja uz pusautomātisko elektrometināšanu ogļskābās gāzes vidē, tiek pielietotas dažādas iekārtas punktveida metināšanai, metāla griešanai. Uzstādītas jaunas iekārtas metāla lokšņu ciršanai, liekšanai, mazražīgi metāla apstrādes darbgaldi nomainīti pret jaudīgiem.

Kolektīvā ir daudz labu darba darītāju. Regulāri plānus pārsniedz J. Bokāna, A. Leiņa vadītās brigādes, J. Vorobjova, B. Pabērza vadītie posmi.

1985. gada beigās Līvānu pārvietojamās mehanizētās kolonnas celtnieki nodeva ekspluatācijā jaunas ražošanas jaudas, kuras jāapgūst šogad. Mehāniskā ceha jauda būs — metālizstrādājumi par 3,9 miljoniem rubļu gadā.

Viens no svarīgākajiem uzdevumiem ir strādājošo sadzīves apstākļu uzlabošana. Vienpadsmitajā piecgadē Nīcgales ciemata ļaudis saņēma tirdzniecības centru, kur izvietots veikals, ēdnīca, sadzīves pakalpojumu, medicīniskās apkalpošanas punkts, bibliotēka, frizētava. Līvānos ir uzsākta kombināta inženierkorpusa celtniecība. Tur izvietosies arī ēdnīca, sanitārtehniskās telpas, garderobe ķieģeļu ceha strādniekiem un palīgdienestiem. Tiks atrisināts jautājums par sadzīves pakalpojumiem.

Nobeigumā gribu pateikt paldies par labu darbu mūsu veterāniem.

1966. gada 14. janvārī Nīcgales ķieģeļu cehs sāka ražot ķieģeļus lauku celtniekiem — ar to sākās kombināta vēsture. Jau vairāk nekā divdesmit gadus mūsu kolektīvā apzinīgi strādā atslēdznieks R. Briedis, mašīnists J. Vingris, krāsotāja J. Komarova, ekonomiste M. Briede, šķirotāja A. Vasiļjeva, atslēdznieks J. Lazdāns. Viņi ir iemantojuši visa kolektīva cieņu.

Tagad, sagaidot PSKP XXVII kongresu, kombināta ļaudis strādā tikpat apzinīgi.

V. VEIDE,

Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta direktors

Kāds stāvoklis fermās?

NESEN LOPU ZIEMOŠANAS RAJONA STĀBA SĒDĒ IZSKATĪJA JAUTĀJUMU PAR PAŠREIZĒJO STĀVOKLI KOLHOZU UN SOVHOZU FERMĀS. DIENAS KĀRTĪBĀ — REIDA LAIKĀ KONSTATĒTIE TRŪKUMI, KURI TRAUCE SEKMĪGU ZIEMOŠANAS GAITU.

Aizvadītajā gadā rajona lopkopji guvuši labus rezultātus, taču, lai tos stabilizētu, sekmīgi jārealizē 1986. gada uzdevumi, strādājot ne mazāk spraigi un sparīgi. Pagaidām sokas labi. Janvārī izslaukums no govs diennaktī vidēji rajonā bija par 900 gramiem lielāks nekā tajā pašā periodā pagājušajā gadā. Taču atsevišķās saimniecībās izslaukumi ir ievērojami kritušies. Tā tas ir kolhozā «Vārkava» un Raiņa kolhozā. Lopbarību neekonomiski izmanto kolhozos «Vārkava», «Sīļukalns» un citur. Oškalna, Kirova kolhozos un «Sīļukalnā» lopbarībai nepievieno skuju piedevas. Šogad lopbarības krājumi ir nabadzīgāki nekā pērn, un tas uzliek par pienākumu lopkopjiem ar lopbarību apieties saimnieciskāk.

Daudzās fermās salīdzinājumā ar pērno gadu pasliktinājies sanitārais stāvoklis un mikroklimats, kā rezultātā lopu krišanas gadījumu skaits palielinājies. Kolhozos «Nākotne», «Sīļukalns», Rudzātu padomju saimniecībā pie fermām nevērīgi izbērtas pakaišu kūdras kaudzes. Kūdra tā tiek izniekota. Tas — «Lauktehnikas» un «Latvijas agroķīmijas» rajona apvienību nesaskaņotās rīcības rezultāts.

Kolhozos «Rīts», «Dzintars», «Vārkava» un Oškaina kolhozā rupjās lopbarības sagatavošanas cehi strādā ar nepilnu jaudu vai arī vispār nedarbojas. Daudzās fermās dzīvnieki nesaņem nepieciešamās minerālbarības devas.

Jāatzīst, ka lopkopības speciālisti šajās saimniecībās vāji kontrolē lopu ziemošanas gaitu, neprasa no padotajiem uzticēto pienākumu precīzu izpildi.

Soziem pieturas mērens sals. Ir labvēlīgi apstākļi lopu pastaigām. Diemžēl šīs zootehniskās prasības ne visur tiek ievērotas.

Šie un citi pārbaudes laikā konstatētie trūkumi var nevēlami ietekmēt lopkopības produkcijas ražošanu. Saimniecību tautas kontroles grupu vadītājiem jā tivizē darbs šajā jomā. Vien i pīgiem spēkiem, darot visu iespējamo, lai novērstu atklātos trūkumus, varam sekmīgi aizvadīt ziemošanu un gūt atzīstamus rezultātus.

A. EGLITIS,

tautas kontroles rajona komitejas lauksaimniecības ārštata nodaļas vadītājs

Zinātniski tehniskā progresa virzieni

Ko spēj Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas inženieri, novatori? Kas zinātnei jādod rūpnīcas tālākai attīstībai? Atbildot uz šiem jautājumiem, jāatzīmē, ka pagājušajā piecgadē jaunās tehnikas ieviešanas plāns tika izpildīts (no 1 rubļa, kas izdots, ieviešot jauno tehniku, atdeve bija 1,46 rubļi), ieviesti 556 racionalizācijas priekšlikumi un 15 izgudrojumi. Taču rūpnīcas kolektīvs, kā tas pirmrindniekiem klājas, nav apmierināts ar sasniegto. Tieši zinātnes sasniegumu ieviešanā ražošanā ir jāsper solis uz priekšu.

Mūsu laikraksts jau īsi informēja par Līvānu bioķīmiķu pirmo rūpnīcas zinātniski tehnisko konferenci «Zinātniski tehniskā progresa pamatvirzieni ražošanā». Pasākums pelna lielāku ievērību, tādēļ šo konferenci vispirms lūdzām novērtēt rūpnīcas galveno inženieri J. LIEPU.

— Partijas direktīvu nostādne mobilizē jebkuru darba kolektīvu pārskatīt un paātrināt zinātnes progresa sasniegumu ieviešanu ražošanā. Sākas jauna piecgade, tiek noteikti jaunās tehnikas ieviešanas plāni, pētniecisko darbu virzieni. Jāstrādā pēc iespējas labāk, koncentrējot visus uzņēmuma radošos spēkus.

Jāatzīmē, ka rūpnīcas ikdienā saikne starp inženieriem, kuri nodarbojas ar pētniecisko darbu un tiem, kuri vada ražošanas procesu, nav pilnīga. Taču savstarpēja informētība ir nepieciešama, tā sekmē zinātnes un tehnikas jautājumu risināšanu.

Konferencei pamatīgi gatavojušies bija visi referenti. Aktīvi noritēja debates. Kā labākie referenti jāatzīmē projektu konstruktoru daļas vadītājs J. Bojārs, centrālās laboratorijas vadītājs G. Udrovskis, vecākā inženiere mikrobiologe V. Ļovāne un citi.

Savu viedokli par konferenci palūdzu izteikt uzņēmuma centrālās laboratorijas vadītājam, bioloģijas zinātņu kandidātam G. UDROVSKIM. Viņš piedalījies daudzās zinātniskās apspriedēs, tajā skaitā Vissavienības mikrobiologu kongresā, kas notika pagājušajā gadā.

— Tas bija vajadzīgs, izdevies pasākums. Deviņi apspriestie pamatjautājumi, par kuriem konference pieņēma konkrētas darbības plānu, ir ļoti svarīgi rūpnīcas attīstībā.

Viens no pamatjautājumiem, piemēram, bija — skaitļošanas tehnikas un mikroprocesoru ieviešanas problēmas (referents — rūpnīcas galvenais automātiķis I. Stepanovs). Tas ir nozīmīgs arī citiem rajona uzņēmumiem un organizācijām.

Atšķirībā no zinātnieku semināriem, simpozijiem un cita veida apspriedēm mēs rūpnīcas konferencē mazāk runājām par saviem pētījumiem vai viedokļiem praktiskās mikrobioloģijas, biotehnoloģijas jautājumos, bet centāmies apkopot domas par to, ko no jaunā zinātnē gan valsts, gan pasaules mērogā mēs varam ieviest rūpnīcā. Konferences noslēgumā nospriedām, ka līdzīgu pasākumu vērts rīkot ne tikai piecgades sākumā, bet arī tās vidū. Pēc pāris gadiem mēs varētu izanalizēt 12. piecgades pirmajā pusē paveikto un konkretizēt turpmākos uzdevumus.

Konferencē piedalījās arī Latvijas Komunistiskās partijas rajona komitejas instruktors A. VILCĀNS:

— Konkrētība, lietišķums, ieinteresētība — tā varētu raksturot atmosfēru, kāda valdīja bioķīmiķu zinātniski tehniskajā konferencē. Tas bija pirmais šāda veida pasākums, tāpēc nedaudzos organizatoriskos trūkumus pieminēt nav vērts. Līdzīgā stilā ir jārisina zinātnes un tehnikas pamatjautājumi katrā rajona rūpniecības uzņēmumā un organizācijā.

Liela loma ir komunistu, partijas pirmorganizāciju aktivitātei. Kā apspriedē PSKP Centrālajā Komitejā par zinātniski tehniskā progresa paātrināšanas jautājumiem atzīmēja biedrs M. Gorbačovs, ir jāpanāk lūzums kadru prātos un noskaņojumā no augstākās pakāpes līdz zemākajai, koncentrējot uzmanību uz pašu svarīgāko — zinātnes un tehnikas progresu.

G. GRŪTUPS

Lieli uzdevumi šajā gadā izvirzīti Valsts lauksaimniecības ražošanas tehniskās nodrošināšanas komitejas rajona apvienības Aglonas materiāli tehniskās apgādes bāzes kolektīvam. Piemēram, lauksaimniecības mašīnu ceha brigādei jāsagatavo darbam 650 lauksaimniecības mašīnas, tas ir — jāveic darbi par 15 tūkstošiem rubļu.

Brigādē strādā pieci cilvēki. Pagājušā gada pēdējā ceturksnī šis nelielais kolektīvs pēc sociālistiskās sacensības rezultātiem bija labākais bāzē. Šogad tas plāno pāriet uz jaunu darba organizācijas formu — ieviest vienoto darbuzdevumu.

ATTĒLOS:

bāzē teicami strādā 1019. ATU šoferis ekspedītors Vasilijs Karpušenko (augšējais attēls), viņa vadītā mašīna veic reisus gan mūsu republikā, gan ārpus tās robežām;

lauksaimniecības mašīnu komplektēšanas ceha priekšnieks Vitālijs Stašķevičs sarunā ar atslēdzniekiem Vladimiru Mihailovu un Jāni Tulinski (apakšējais attēls).

J. ŠALNAVIEŠA foto

Padomju celtniecība

Uzmanību — darbam ar jaunatni

Sodien nesalīdzināmi ir pieaugusi Tautas deputātu padomju loma plašu darbaļaužu masu iesaistīšanā pašpārvaldē. Līvānu pilsētas Tautas deputātu padome šajā jomā akcentē tieši darbu ar jauniešiem. To koordinē attiecīga komisija. 1985. gadā šī komisija, kuru vada deputāte T. Suba, uzkrājusi visai lietderīgu pieredzi.

Pastāvīgās komisijas darbā, tāpat kā jebkuras ieceres īstenošanā, svarīgs ir sākumposms, organizatoriskais moments. Pastāvīgā komisija darbam ar jaunatni sāka ar... miliciju. Tur komisijas locekļi (pieci cilvēki) iepazinās ar nestrādājošo jauniešu lietām, sastādīja nepieciešamos sarakstus un uzaicināja šos jauniešus uz informatīvu sanāksmi — lai iepazītos un aprunātos. Uz šo sanāksmi ieradās arī iedzīvotāju darbā iekārtošanas biroja pārstāvis.

Jāatzīst, ka šis, kā jau komisijas locekļi bija iecerējuši, sagatavošanas posms deva visai jūtamus rezultātus. Vēlāk atklājās, ka vairāki jaunieši, līdzko saņēmuši uzaicinājumu ierasties uz komisijas sēdi, pasteigušies iekārtoties darbā. Pārējiem tika piedāvāts darbs atbilstoši kvalifikācijai un interesēm. (Protams, bija arī tādi jaunieši, kurus nācās apmeklēt mājās.) Deputāti nolēma sistemātiski sekot jauno cilvēku dzīvei un darbam.

Radās vēl kāda ideja: noskaidrot, kuros pilsētas uzņēmumos ir visvairāk jauniešu, kas pieļāvuši sabiedriskās kārtības pārkāpumus. Arī šoreiz palīdzēja milicijas nodaļas sniegtā informācija. Izrādījās, visvairāk šajā ziņā ir grēkojuši Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta strādnieki. Šis fakts mūs, protams, daudz nepārsteidza — gluži otrādi, tas šķita pat likumsakarīgs: uzņēmums liels, jauniešu te daudz. Deputāti nolēma pārbaudīt, kā kombinātā norit darbs ar jauniešiem. Iepazinās ar kadru daļas, darbaudzinātāju veikumu, ar sporta, kultūrmasu un komjaunatnes darbu. Ilgi un rūpīgi komisijas locekļi gatavojās kārtējai sēdei par pārbaudes rezultātiem: apkopoja faktus, precizēja uzaicināmo cilvēku uzvārdus, apsprieda, kādus ieteikumus dot. Deputāti vienojās, ka pareizāk un lietderīgāk būtu rīkot komisijas izbraukuma sēdi tieši kombinātā. Te derētu atgādināt, ka pastāvīgo komisiju izbraukuma sēdes gan tiek plaši propagandētas, bet praksē ieviešas gausi. Izpildkomiteja atsaucīgi uzņēma šo iniciatīvu un cenšas šajā jomā vispusīgi palīdzēt.

Uz izbraukuma sēdi deputāti uzaicināja arī kombināta komjaunatnes komitejas sekretāru, uzņēmuma arodkomitejas priekšsēdētāju, darbaudzinātājus, atbildīgo par kultūrmasu darbu un vairākus jaunos cilvēkus no tiem, kuri bija izpelnījušies pārmetumus. Saruna bija pamatīga un nopietna. Izstrādātās rekomendācijas tika nekavējoties pieņemtas izpildīšanai, kontrole par šo uzdevumu īstenošanu uzdota deputātiem.

Komisija ieinteresējās arī par tādu svarīgu audzinošu momentu kā jauno strādnieku kvalifikācijas paaugstināšana. Sākumā komisijas locekļi apmeklēja Līvānu stikla fabriku, tikās ar jaunajiem strādniekiem, darbaudzinātājiem, izskatīja fabrikas darbinieku profesionālās kvalifikācijas paaugstināšanas plānus, uzzināja, kādi ir nosacījumi, lai paaugstinātu strādājošo kategoriju, iepazinās ar jauniešu darba apstākļiem.

Pēc tam pastāvīgās komisijas locekļi apmeklēja jauno strādnieku vakaru, kur netrūka interesantu un jautru brīžu. Kopiespaids: fabrikā šajā jomā, neoliedzami, darīts daudz. Turpmāk deputāti nolēmuši šī uzņēmuma labo pieredzi popularizēt.

Pastāvīgās komisijas rūpju lokā — arī sadzīves un atpūtas apstākļi pilsētas jauniešu kopmītnēs, strādājošās jaunatnes skolu komplektēšana. Pēc šādām pārbaudēm apkopotos materiālus komisija nosūta izskatīšanai uz organizācijām, kurās minētie trūkumi konstatēti.

Komisijas locekļi labi apzinās, ka tās darbs ir cieši saistīts ar kultūras un sporta pastāvīgās komisijas darbību un panākumi iespējami tikai saskaņotā rīcībā. Jau notikusi pirmā kopīgā sēde par kultūrmasu un sporta darba uzlabošanu pilsētā, uz kuru bija uzaicināti klubu vadītāji, atbildīgie par sporta darbu uzņēmumos un organizācijās, pilsētas kultūras nama direktors, glābšanas stacijas priekšnieks. Tajā pieņemts lēmums: 1986. gadā sarīkot vairākus pilsētas mēroga pasākumus: jauniešu svinīgu aizvadīšanu dienēt Padomju Armijā, skrējēju un slēpotāju dienas, atvadas no ziemas, karnevālu u. c. Paredzēts iekārtot arī peldvietu (vasaras sezonai).

Pastāvīgās komisijas locekļi cenšas piedalīties visos jauniešiem domātajos pasākumos. Piemēram, komisijas priekšsēdētāja pati svinīgos apstākļos pasniedz pilsētas jaunajiem pilsoņiem pases. Komisijas autoritāte pilsētā pieaug, tātad — strādāts ar panākumiem.

D. ŠEFLERE,
Līvānu pilsētas izpildkomitejas sekretāre

NO REDAKCIJAS.

Ceram, padomju darbiniekus ieinteresēs Līvānu pilsētas padomes pastāvīgās komisijas pieredze, arī viņi pastāstīs par savu pieredzi, par savu labāko pastāvīgo komisiju darbību. Gaidām atsauksmes!

Viesos pie draugiem

Sena draudzība vieno Rudzētu un Daugavpils rajona Silenes vidusskolu skolotāju kolektīvus. Nesen mūsu skolas pedagogi viesojās Silenē ar nolūku apgūt pieredzi, ko kolēģi uzkrājuši skolas reformas īstenošanā. Šī skola ir viena no spēcīgākajām metodiskajā darbā savā rajonā.

Silenes vidusskola mūs sagaidīja ar neparastu gaišumu, ko izstaroja gan skolas ēka, gan mājinieku sirsnīgie smaidi. Silenieši mūs iepazīstināja ar saviem sasniegumiem un problēmām, pastāstīja, ka savu darbu izplānojuši jau uz pieciem gadiem. Interesanti tiek organizēts skolnieku ražīgais darbs. Ceturto, piekto klašu skolēni palīdz labiekārtot kabinetus. 6. klase strādā siltumnīcā, septīto, astoto klašu zēni — darbnīcās, meitenes — fermā.

Skolā darbojas 19 pulciņi. Radiotehnikas pulciņa darbu mēs vērtējām, piemēram, noskatoties bērnu uzņemtās filmas par skolu. Izveidots erudītu klubs, kurš darbojas līdzīgi televīzijas raidījuma «Kas? Kur? Kad?» klubam.

Mācību kabineti apgādāti ar pašiem jaunākajiem tehniskajiem līdzekļiem, mikrokalkulatoriem. Viss aktuālais atspoguļots stendos, sienas avīzēs.

Lai neatpaliktu no sileniešiem, noslēdzām savstarpēju sociālistiskās sacensības līgumu. Nolēmām, ka būtu lietderīgi attīstīt sakarus arī starp mūsu skolēnu kolektīviem. Tas veicinātu internacionālisma jūtu veidošanos, bagātinātu bērnu garīgo pasauli. No ekskursijas uz Silenes vidusskolu atgriezāmies ar jaunām idejām un iecerēm, kuras tagad esam nolēmuši realizēt.

V. SPRIŅĢIS,
Rudzētu vidusskolas direktors

Kažokādu fabrikas «Elektra» Līvānu ceha kolektīvs ir neliels — 24 cilvēki, taču ik mēnesi saražo preču produkciju par vairāk nekā desmit tūkstošiem rubļu. Meistare Valentina Švirkste pastāstīja:

— Varētu sacīt, ka mēs ne no kā radām vērtības. Proti, liekam lietā dažādu kažokādu atgriezumus — nelielus kvadrātiņus, strēmelītes. It kā sīkumi. Tomēr ne. Kad šie gabaliņi sašūti lielākā gabalā (to sauc par plastīnu, tās izmērs ir 1 x 1 metrs), tad drēbniekmeistars var šūdināt siltu vesti, jaku vai ko citu. Ļoti iecienīti ir sieviešu kažoki, kas šūti no dažādu suņu lapsu vai ūdeļu ķepiņām. Interesants raksts — kā skujiņa. kažoks ir viegls un silts. Mēs pacietīgi šķirojam šīs ķepiņas —pēc krāsas, akota (vienā kažokā saliek kopā vai nu priekšķāju vai arī tikai pakaļķāju ķepiņu ādiņas), pielīdzinām ādiņu malas un šujam, līdz tapusi kažoka virsma. Varam paskatīties, kā tas notiek.

Uzņēmuma iekšējā sociālistiskajā sacensībā Līvānietes (jeb palīgcehs Nr. 6) allaž gūst labus panākumus. Īpaši sparīgs izdevās vienpadsmitās piecgades noslēguma gads, kad ražošanas uzdevumi tika izpildīti par 105 procentiem. Tagad cehs sāk apgūt jaunu produkcijas veidu — dažas strādnieces šuj vīriešu cepures no velūra.

ATTĒLĀ: darba pirmrindnieces (no kreisās) N. Tokareva, R. Buka, M. Bogdanova, A. Skrūzmane, L. Aļeknavičus, E. Pakšāne vērtē no kažokzvēru ķepiņu ādiņām sašūtu apģērba sagatavi.

G. KARELA teksts, J. ZANDES foto

No redakcijas pasta

Kur nomāt televizoru?

Dzīvodams Līvānos, vairākkārt esmu griezies Līvānu nomātavā ar ceribu saņemt lietošanā uz laiku televizoru. Sevišķi izdevīgs šāds pakalpojumu veids ir, piemēram, tiem, kas mūsu pilsētā ieradušies nesen, nav vēl paspējuši sagādāt iedzīvi, kā arī jaunajām ģimenēm. Mūsu dienās varbūt var pieciest vienas otras tā dēvētās prestiža mantas trūkumu, bet bez televizora — viena no masu informācijas līdzekļiem — iztikt ir ļoti grūti.

Līvānu nomātavā televizori it kā būtu, taču daudzi ir salūzuši. Kam vajadzīgas šis klusējošās kastes? Varbūt atskaitei, ka nomātavā ir tik un tik televizoru? Nomātavas vadītāja paskaidro: «Plānu izpildām arī bez šiem aparātiem.»

Varbūt rajona sadzīves pakalpojumu kombinātam tomēr derētu padomāt, kādā veidā palīdzēt tiem daudzajiem apmeklētājiem, kas ik dienas nomātavā veltīgi taujā pēc televizora?

C. KALNIŅŠ

Kad pildīs solīto?

«Labdien! Pie jums atkal griežas preilieši, kuri dzīvo Daugavpils ielā 39. Mēs jums jau rakstījām 1985. gada jūnijā par antisanitāro gravi, kas atrodas pie mūsu mājas. Attiecīgas iestādes laikrakstā «Ļeņina Karogs» pēc tam apsolija pērnā gada rudenī ierīkot speciālu vietu netīrā ūdens izliešanai. Jā, tieši tā bija rakstīts laikrakstā, bet tā arī palika tikai rakstīts un solīts. Drazas grāvi met visu apkārtējo māju iedzīvotāji, izlej arī samazgas. Esmu pielikusi visas pūles, lai grāvis būtu tīrs, bet tas nekad netiks panākts, kamēr to neaizbērs. Varbūt lietas labā vēl ko varētu līdzēt sanitāri epidemioloģiskā stacija?» tā redakcijai Daugavpils ielas mājas Nr. 39 iedzīvotāju vārdā raksta E. Berga.

Tātad, paskatīsimies, ko savā avīzē esam rakstījuši pērnajā gadā. 1985. gada 27. jūnijā laikraksts «Ļeņina Karogs»: «Šo vēstuli nosūtījām Preiļu pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomitejai. Tās priekšsēdētājs M. Agurjanovs redakcijai atbildēja: «Māja Preiļos, Daugavpils ielā 39, ir rajona dzīvokļu pārvaldes ziņā. Pilsētas izpildkomitejas un dzīvokļu pārvaldes rīkotā kopējā pārbaudē tika konstatēts, ka pieminētais grāvis pēdējā laikā nav piesārņots. Grāvis ir tīrīts, pa to aizvada tīru ūdeni no drenāžu sistēmas... Rajona dzīvokļu pārvaldei uzdots šī gada III ceturksnī pie minētās mājas iekārtot vietu sadzīves notekūdeņu izliešanai, kā arī sekot, lai pagalmā valdītu kārtība.»

Gribam pajautāt rajona dzīvokļu saimniecības pārvaldei, kad solījums tiks izpildīts?

Autobuss atstāja uz ceļa

Decembra beigās ciemojos pie savas mātes kolhozā «Sarkanā ausma». 31. decembrī no rīta biju nolēmusi aizbraukt uz Preiļiem iepirkties. Autobusam «Preiļi — Turki» bija jāpienāk pieturā «Razrivka» plkst. 08.08. Pieturā ierados jau laikus, biju vienīgā pasažiere. Drīz vien arī nāca autobuss. Bet, ak vai! Šoferis bija tā aizsapņojies, ka pabrauca pieturai garām, mani nemaz neredzēdams. Attapos tikai tad, kad autobuss bija jau gabalā. Nezinu, ar ko izskaidrojama šāda rīcība,» tā laikraksta «Ļeņina Karogs» redakcijai raksta O. Melne no Skrīveriem.

Pilsones O. Melnes vēstuli nosūtījām Jēkabpils autobusu parka direktoram V. Stepičevam. Saņemta atbilde, kurā teikts: **«Autobusu pa maršrutu «Turki — Preiļi» vadīja šoferis J. Valainis. Sūdzība apspriesta un izskatīta darbuzņēmuma brigādes padomē šī gada 21. janvārī. J. Valainis stingri brīdināts, lai tamlīdzīgi gadījumi neatkārtotos. Autobusu parka administrācija atvainojas pasažierei par viņai radītajām neērtībām.»**

Konsultācija

Vecuma pensijas

Līvānos, laikraksta «Ļeņina Karogs» korespondentu pieņemšanas punktā griezās pilsonis N. Smirnovs ar lūgumu paskaidrot, kādā veidā kārtojami dokumenti vecuma pensijas saņemšanai. Pēc mūsu lūguma atbildi sagatavoja rajona izpildkomitejas sociālās nodrošināšanas nodaļas darbiniece.

Pamatojoties uz likumu par valsts pensijām, tiesības uz vecuma pensiju iegūst strādnieki un kalpotāji: vīrieši — no 60 gadu vecuma, ja darba stāžs nav mazāks par 25 gadiem, sievietes — no 55 gadu vecuma, ja darba stāžs nav mazāks par 20 gadiem. Strādājošie strādnieki un kalpotāji ar iesniegumu par vecuma pensijas piešķiršanu griežas pie savas darba vietas administrācijas (kadru daļā), bet nestrādājošie — sociālās nodrošināšanas nodaļā atbilstoši savai dzīves vietai, apmēram divas nedēļas pirms pensijas vecuma sasniegšanas.

Iesniegumam par pensijas piešķiršanu jāpievieno dokumenti, kas apliecina darba stāžu, izziņa par izpeļņu. Tiem, kas dzīvo lauku apvidū, jāsagādā izziņa par piemājas zemes apjomu.

Ja pensionāram nepārtrauktais darba stāžs ir vairāk nekā 15 gadi, pie pamata pensijas pieskaita piemaksu desmit procentu apmērā par nepārtrauktu darba stāžu. Piemaksa 20 procentu apmērā tiek aprēķināta, ja ir trīs šādi priekšnosacījumi: nepārtraukts darba stāžs vienā uzņēmumā ne mazāks par 25 gadiem, bet sievietēm, kam ir bērni, — ne mazāks par divdesmit gadiem; kopējais darba stāžs vīriešiem vajadzīgs — 35 gadi, bet sievietēm — 30 gadi; uz 1983. gada 1. janvāri vai vēlāk jāatrodas darba attiecībās kā strādniekam vai kalpotājam. Nepārtrauktais darba stāžs vienā uzņēmumā visos gadījumos tiek uzskaitīts kalendāriski bez jebkāda atvieglojuma piemērošanas, tas ir, faktiskā darba gads tiek skaitīts par nepārtrauktā stāža gadu. Nosakot 20 procentu piemaksu, netiek ņemts vērā darba stāžs, kas noteikts, balstoties uz lieciniekū pierādījumiem.

Sievietēm, kam ir bērni līdz astoņu gadu vecumam un kas ir atbrīvojušās no darba pēc pašu vēlēšanās, nepārtrauktais darba stāžs saglabājas, ja mēneša laikā viņas ir iestājušās darbā.

Aprēķinot pensiju, ņem vērā izpeļņu vienalga par kuriem pieciem gadiem pēc kārtas no pēdējiem desmit darba gadiem pirms griešanās pēc pensijas vai par pēdējo darba gadu. Pie tam mēneši, kuros darbinieks nestrādāja vai nostrādāja nepilnu darba dienu skaitu sakarā ar slimībām, atbrīvošanos no darba, tiek izslēgti no aprēķina un aizstāti ar citiem, tieši pirms tam bijušajiem.

A. VIŠŅAKOVA,
rajona izpildkomitejas sociālās nodrošināšanas nodaļas vecākā inspektore

Pagājušais gads mūsu rajona tūristiem ir bijis sekmīgs. Dažādu veidu un kategoriju pārgājienos ir piedalījušies 250 biedri. Taču visaugstākais sasniegums līdzšinējā tūristu veikumā pieder «kalnieši» — grupa Jura Urtāna vadībā veica piektās grūtību kategorijas pārgājienu Altajā. Tas ir apspriests ne vienā vien tūristu vakarā, noskatīta arī Vjačeslava Ņikuļina pārgājiena laikā uzņemtā filma. Avīzes lasītājiem, manuprāt, vissaprotamāk lietas būtību izskaidros intervija ar trim mūsu rajonā spēcīgākajiem kalnu tūristiem.

Pēc pārgājiena

— Kur slēpjas piektās — augstākās grūtību kategorijas pārgājiena vilinājums?

J. URTĀNS, rajona centrālās slimnīcas galvenā ārsta vietnieks:

— Piektā kategorija ir iespēja parādīt visas savas zināšanas kalnu tūrisma tehnikā, apliecināt kolektīvo varēšanu būt stipriem un vienotiem. Liekas, kalnu tūristam šādu pārgājienu vajadzētu veikt tikai dažas vai pat vienu reizi mūžā, lai atmiņā tie saglabātos kā virsotnes kalnu masīvā — lielas un neatkārtojamas.

J. MAZURS, Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas inženieris: — Mani vilināja iespēja sevi pārbaudīt. Kad esi iekļuvis labirintā starp vairāku tonnu smagiem ledus gabaliem, vairāk par visu izjūti savu niecīgumu. Tas, ka spējam pretī kalnu varenumam likt savu varēšanu, ļoti daudz dod iekšējās pasaules stabilizēšanai.

V. ŅIKUĻINS, «Latvijas agroķīmijas» rajona apvienības inženieris: — Kāpēc izvēlējos piektās kategorijas maršrutu? Laikam tā bija vēlēšanās veikt tehniski maksimāli grūtu maršrutu.

— Kā vērtējat savu piedalīšanos pārgājienā?

J. URTĀNS: — Pašam man turpmāk vairāk jāstrādā pie fiziskās sagatavotības. Kā grupas vadītājs nožēloju, ka laika trūkuma dēļ neizdevās maršrutā iekļaut Latvijas tūristu vēl neapgūto Rēriha pāreju.

J. MAZURS: — Savu piedalīšanos pārgājienā gan fiziskā, gan tehniskā ziņā vērtēju labi, jāpilnveido psiholoģiskā sagatavotība.

V. ŅIKUĻINS: — Domāju, ka par apgrūtinājumu biedriem nebiju.

— Kādi bija pirmie iespaidi par Altaju, kā uz šiem kalniem jūs skatāties tagad?

J. URTĀNS: — Pārsteidza tas, kas nebija īsti saistīts ar kalniem — Altaja stepju plašums, Sibīrijas mērogi. Bet kalni kā jau kalni —maršruta ritumā nebija laika tos apjūsmot. Tagad gribas vēl un vēl atcerēties šo civilizācijai attālo zemes rajonu. Jācer, ka būs izdevība tur noiet vēl kādu maršrutu.

J. MAZURS: — Pirmie iespaidi bija diezgan izplūduši. Pateicoties smagajam nesamajam (20 dienu ilgajā un apmēram 290 kilometru garajā maršrutā nebija neviena starppunkta) un nepārtrauktajam lietum kalnu taigas joslā. Tagad jūsmoju par neskarto Altaja dabu.

V. ŅIKUĻINS: — Mani pārsteidza sniega un zaļās krāsas bagātība kalnos. Varu apgalvot, ka Altajs ir ļoti skaisti kalni.

— Ko uzskatāt par grūtāko jūsu pārgājienā?

J. URTĀNS: — Delonē pāreja veikšanu. Tā prasīja vairāk laika nekā paredzēju. Jo vairāk tuvojās vakars, jo smagāks bija man grupas vadītāja atbildības slogs par to, vai pāreju paspēsim iziet, vai grupa nakšņos drošā vietā.

J. MAZURS: — Visgrūtākā man bija diena, kad veicām Jagodkas pāreju. Pa tik stāvu klinšu sienu pārejā es nekad nebiju gājis. Pēc tās reizes uz kalnos kāpšanu skatos nopietnāk.

V. ŅIKUĻINS: — Smagākā bija nokļūšana līdz kalniem. Veselu dienu nācās iet pa vienmuļu, putekļainu stepes ceļu, bet es taču braucu kāpt kalnos, nevis staigāt ar smagām somām pa līdzenumu.

— Kā jūsu iešanu kalnos vērtē vecāki, ģimene?

J. URTĀNS: — Vienmēr jau neizdodas atrast optimālo variantu starp meitu audzināšanu un kāpšanu kalnos. Ceru, ka kādreiz viņas mūs abus sapratīs. Abi esam kalnu tūristi, bet bieži ejam dažādās grupās, kas rada nelielu atslodzi psiholoģiskajam klimatam mājās. Vecāki pret kalnos iešanu izturas ar izpratni, kaut, šķiet, tas viņiem nenākas viegli.

J. MAZURS: — Mani vecāki īpaši par to nejūsmo. Kā es skatīšos uz paša bērnu kāpšanu kalnos? Nav šaubu, ka viņiem tas tiks atļauts.

V. ŅIKUĻINS: — Dzīvesbiedre manu kalnos kāpšanu atbalsta, jo uzskata, ka cilvēkam ir jānodarbojas ar sportu, kamēr vien var. Vecāki kļūdaini uzskata, ka kalnos kāpšana ir ļoti bīstama. Viņu domas mainīt līdz šim nav izdevies.

— Ko jūs teiktu tiem, kuri sāk interesēties par kalnu tūrismu?

J. MAZURS: — Pret kalniem jāizturas nopietni, ar cieņu un atbildību.

V. ŅIKUĻINS: — Ar kalniem vajag iepazīties, tikai tad izveidojas priekšstats, tomēr katram savādāks.

J. URTĀNS: — Tiem, kuri grib sākt nodarboties ar kalnu tūrismu, jāgriežas pie jebkura no mūsu aktīvajiem tūristiem. Palīdzēsim.

✦

Šogad rajona tūristiem J. Urtāna vadībā plānots interesants pārgājiens Kuriļu salās. Augstas grūtību kategorijas maršrutus veiks ne tikai «kalnieši», bet arī velotūristi, ūdenstūristi. Taču piektās kategorijas pārgājienam gan pagaidām neviena no rajona grupām negatavojas.

Rindas aug plašumā — kategoriju pārgājienos dodas ne tikai pilsētnieki, bet arī laucinieki (visaktīvāk kolhozā «Dzintars» un M. Gorkija kolhozā). Jācer, ka rezultāti neizpaliks.

Jautājumus uzdeva
A. KRAVALE

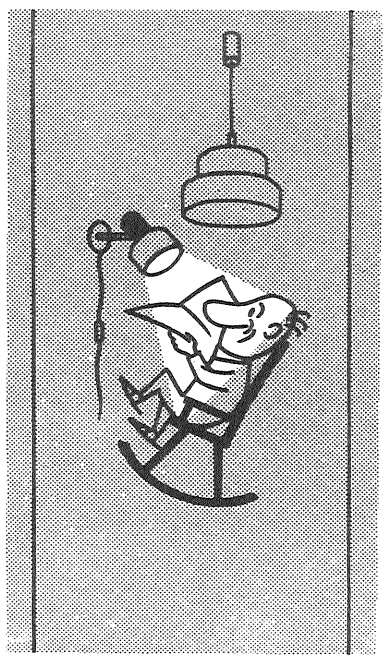

MŪSU ENERĢIJU — ENERGORESURSU TAUPĪŠANAI! VAI VIENMĒR JĀIESLĒDZ LUSTRA?

Galda, sienas vai stāvlampa rada mājīgu noskaņu.

Tās ne vien saudzē jūsu redzi, bet arī palīdz ietaupīt elektrību!

Uzņēmums «Energokontrole» Latvijas reklāmas aģentūra

Transports, gājējs, ceļš

Kārtība nenāk pati no sevis

Kolhoza «Dzintars» kolektīva šefi ir Rīgas 2. autokombināts. Tā šoferi uz veikaliem diendienā izvadā maizi, gaļu, pienu un citus produktus. Izstrādāti noteikti maršruti, noteiktā laikā jābūt noteiktā vietā. Nevar ne par agru ierasties, ne nokavēt, tātad jābūt ļoti disciplinētiem. Šoferi to nodrošina. Viņiem vēl atliek laika nodarboties dažādos pulciņos, veikt sabiedriskus uzdevumus. Kombināta direktors Roberts Oboļevičs pastāstīja, ka automašīnu vadītāji, remonta atslēdznieki un citi kombināta ļaudis izveidojuši trīs futbola komandas, vienu volejbola, vokāli instrumentālo ansambli. Brīvais laiks vieniem ir dažādas nodarbības, citiem — mākslinieciskās pašdarbības koncertu noskatīšanās, piedalīšanās sporta pasākumos. Labi atpūtušies ļaudis labāk spēj arī strādāt.

— Agrāk mūsu autokombinātā, kā dažkārt citur, gadījās nepadarīta darba klātpierakstījumi, disciplīnas pārkāpumi, — piebilda direktors. Tagad to vairs nav. Te sava ioma bija saturīgi organizētam strādājošo brīvajam laikam, bet visvairāk tomēr darba un transporta vadības kompleksajai sistēmai.

Kas tā tāda, no kā veidojas? Domājams, ka šo to var aizgūt arī tās autosaimniecības, kādas ir mūsu rajonā, tāpēc īsumā pastāstīsim par kombināta pieredzi.

Izveidota koordinācijas padome, kura vada visu sabiedrisko organizāciju darbu. Tādu organizāciju ir vairākas, ieskaitot arodbiedrību, brigadieru padomi, biedru tiesu un citas. Arī tikumiskās audzināšanas skolu. Par tās «audzēkņiem» kļūst tādi šoferi vai citi strādājošie, kuri pieļauj disciplīnas pārkāpumus, darbā ierodas iereibuši. Mācīties, pareizāk sakot, pāraugt uz to atsūta ar kolektīva, kurā strādā pārkāpumu izdarītājs, biedru kopīgo lēmumu. «Kursants», kamēr nav ticis galā ar skolas kursu, zaudē tiesības uz premiālajām piemaksām algai, uz morāliem pamudinājumiem. Kad «skola» pabeigta, kolektīvs lemj, vai cilvēku uzņemt atpakaļ savā pulkā. Par «skolā» ierakstītajiem ziņo viņu ģimenēm, to locekļus aicina piedalīties nodarbībās. Ilgums — 15 stundas.

Katra brigāde strādā ar savu devīzi. Tā satur aktuālākos un svarīgākos uzdevumus piecgadei, gadam vai īsākam periodam. Kad mērķis sasniegts, izvirza citu devīzi.

Pret tiem, kuri nevar atturēties no paraduma iedzert, cīnās arī tādējādi, ka viņiem izsniedz ceļazīmes ar zaļu svītru. Lai klienti zina, ar ko ir darīšana. Tam pievērš uzmanību arī valsts autoinspekcijas darbinieki, kolektīva locekļi neskopojas ar kodīgām piezīmēm. Tāpēc nav patīkami saņemt zaļo svītru. Ja cilvēks labojies un pierādījis, ka var būt stingrs un nelokāms, šo brīdinājuma zīmi noņem. Gan svītras uzspiešanu ceļazīmei, gan noņemšanu izlemj kolektīvs.

— Agrāk, ja sarēķinājām pēc ceļazīmēm, kravu pārvadājumi bija lieli, bet plata bija arī sūdzību straume, jo tur vai citur laikā nebija apkalpoti klienti, bija paņemta pārāk liela maksa un tamlīdzīgi. Tagad kopīgais pārvadājumu daudzums ir mazāks, mazāk arī sūdzību. Ceļazīmes apstrādājam automātiski, skaitļojamo mašīnu atmiņā ievadīti visi attālumi, tāpēc pierakstīt liekos tonnkilometrus vairs nevar. Apmierināti tie, kuri strādāja godīgi, nav to teikt arī tiem, kuri bija kārāki uz lieko — saņem, ko pelnījuši.

Skaitļi, kas raksturo kombināta darbu, tagad reāli parāda patieso stāvokli. Palielinājies autoparka izmantošanas koeficients, pieauguši kombināta ienākumi. Tagad tie ir 8 miljoni 300 tūkstoši rubļu.

Kombināta administrācija un sabiedriskās organizācijas daudz domā un dara, lai pilnīgotu samaksu par labi un godīgi padarītu darbu, nepārsniedzot atvēlēto algu fondu. Piemēram, ir piemaksas par automobiļa «vecumu», vairs nav vajadzības censties ātrāk tikt pie jauna. Ir par darbu sevišķā režīmā un citas. Izstrādāta darba samaksas ekonomiskā sistēma.

A. RANCĀNS

Vai tiksimies jūras krastā?

Jūrmalā, netālu no kāpu viļņiem, atrodas Bulduru sovhoztehnikuma mācību un kopmītņu korpusi. Pašreiz te sastopami arī Preiļu rajona dažādu skolu sešī absolventi. Ziemā viņiem jo spraigas mācības, vasarā — prakse tīrumos un dārzos, rudenī — čaklš darbs ražas novākšanā. Brīvajā laikā jaunieši var piedalīties visdažādāko pulciņu darbā, ir radītas visas iespējas sportot, slīpēt savu talantu mākslinieciskajā pašdarbībā, piemēram, dziedot meiteņu korī, kuram piešķirts Tautas kolektīva nosaukums.

Rūpnieciskās puķkopības nodaļā mācās Rimicānu astoņgadīgās skolas absolvente Ilze Norkārkle. Viņa sacīja: «Bulduros man visvairāk patīk tas, ka pret audzēkņiem izturas kā pret pieaugušiem cilvēkiem.» Ilze uzrunā māmiņas: «Esiet drošas par saviem bērniem — pēc šīs skolas beigšanas viņi pie rociņas nebūs jāvadā, svešā pusē un nepazīstamos ļaudīs vairs nepazudīs.»

Augļu un dārzeņu konservēšanas tehnoloģijas nodaļu šogad beidz Inta Geikina. Kādreizējā sīciņā meitene no Kastīres drīz saņems diplomu un sāks patstāvīgu darba dzīvi. Inta sacīja: «Visu mūžu saglabāšu atmiņā brīnišķīgo iespēju dzīvot pie jūras un republikas galvaspilsētas tiešā tuvumā — mīlzums izdevību apmeklēt koncertus, teātrus, izstādes...».

Martā sovhozā «Rušona» un kolhozā «Dubna» darbu sāks diplomēti puķkopji, šo saimniecību stipendiāti Sandra Gribuste un Jānis Kļavinskis.

Sandrai ir jo plašs interešu loks — viņa dzied korī, sporto. Volejbola komanda, kurā bija arī preiliete Anita Peiseniece, kļuva par Baltijas republiku dārzkopības tehnikumu spartakiādes uzvarētāju.

Šajā spartakiādē otro vietu ieguva jauniešu komanda, kurā viens no labākajiem volejbolistiem bija Jānis.

Bulduros ir interesanti, te apgūst vajadzīgas profesijas, taču pagājušajā gadā mūsu tehnikumā neiestājās neviens jaunietis no Preiļu puses. Kāpēc? Vai tālu braukt?

Un tā — pēc kārtējā izlaiduma Bulduros paliks tikai trīs meitenes no Preiļu puses —Ilze Norkārkle, Anita Peiseniece un Inta Vaivode. (Inta mācās daiļdārzniecības nodaļā.)

Bet — varbūt tiksimies jūras krastā?

Tehnikuma kolektīvs organizē atvērto durvju dienas — 22. martā un 17. maijā. Aicinām tajās piedalīties!

A. PRIKULIS,
Bulduru sovhoztehnikuma fiziskās kultūras un sporta nodaļas vadītājs, Preiļu 1. vidusskolas absolvents

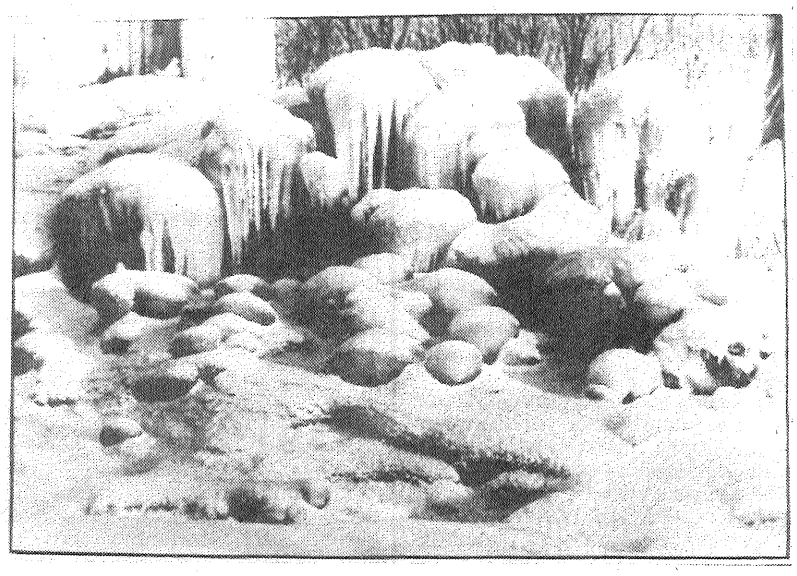

Ziemas fantāzija.
S. KIZIRŅA foto

TV Viļņa

19. FEBRUĀRĪ. 9.00 — «Panorāma». 9.35 — Koncerts. 10.00 — TV skolēniem. Krievu valoda. 10.30— Dokumentālās filmas. 11.30 — Mākslas filma «Kā rūdījās tērauds», 3. sērija. 12.35 — TV žurnāls «Mūzika». 13.40 un 18.00 — Ziņas. 18.10 — Daba un mēs. 18.40 — Zinātniski populāra filma. 19.10 — Ziņas. 19.15 — Koncerts 20.00 — «Panorāma». 20.30 — «Labu nakti, mazuļi!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Programma jaunatnei. 22.55 — Ziņas.

20. FEBRUĀRĪ. 9.00 — «Panorāma». 9.35 — PSRS tautu dejas. 10.00 — TV skolēniem. 10.30 — Dokumentālās filmas. 11.20 — Koncertfilma «Monologs». 11.50 — Mākslas filma «Kā rūdījās tērauds» 4. un 5. sērija. 14.00 un 17.55 — Ziņas. 18.05 — Raidījums bērniem. 18.30 — Eiropas čempionu kausa izcīņa basketbolā vīriešiem. «Žalgiris» (Kauņa) — «Limož» (Francija). 20.00 — «Panorāma». 20.30 — «Labu nakti, mazuļi!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — Mākslas filma «Sarkanais diplomāts». 1. sērija. 22.45 — Ziņas.

21. FEBRUĀRĪ. 9.00 — «Panorāma». 9.40 — Civilā aizsardzība. 10.00 — TV skolēniem. Nākama ģimenes strādniekiem. 10.30 — Koncertfilma. 11.20 — Populārzinātniska filma «Tanki pret tankiem». 11.40 — Mākslas filma «Kā rūdījās tērauds», 6. sērija. 12.35 — Koncertfilma. 13.05 un 18.00 — Ziņas. 18.10 — TV skolēniem. Zinātnes pasaulē. 18.40 — Koncerts. 19.10 — Populārzinātniska filma «Mākslinieki brāļi Tkačovi». 19.25 — TV un radio pasts. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — «Labu nakti, mazuļi!». 21.00 «Laiks». 21.40 — Mākslas filma «Sarkanais diplomāts», 2. sērija. 22.45 — Ziņas. 23.00 — Kameransambļa koncerts 23.35 — Mākslas filma «Valsts robeža». 3 filmas 1. sērija.

22. FEBRUĀRĪ. 9.00 — «Panorāma». 9.35 — Rīta vingrošana. 9.50 — Dokumentālās filmas .10.20 — TV skolēniem. Mācīsimies runāt angliski. 10.50 — «Veselība». 11.20 — Koncerts. 12.00 — Nedēļas panorāma. (krievu val.). 12.30 — Sagaidot PSKP XXVII kongresu. Piedalās PKSP XXVII kongresa delegāts Padomju Lietuvas Tautas dzejnieks A. Maldonis un republikas Nopelniem bagātais inženieris A. Čuplinskis. 14.00 — No cikla «Zinātniski tehniskā progresa paātrināšanas rezerves». 15.00 — Mākslas filma «Mēs no Kronštates». 16.30 — Multiplikācijas filma «Pazudušā papagaiļa atgriešanās». 16.40 — Jaunatnes studija. 17.25— Ziņas. 17.35 — Apspriežam PSKP CK projektus 17.50 — Koncerts. 19.00 — Ziņas. 19.05 — Sagaidot PSKP XXVII kongresu. Pārraide no Maskavas. 20.05 — «Panorāma». 20.35 — «Labu nakti, mazuļi!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Mākslas filma «Atbildes pasākumi». 23.05 — Ziņas. 23.20 — Estrādes koncerts. 23.35 — Mākslas fil «Valsts robeža». 3. filmas 2. sērija.

Redaktors V. PETROVS

Laikraksts «Ļeņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUŅI: redaktoram — 22059, redaktora vietniecei izdevumam krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, lauksaimniecības un rūpniecības nodaļām — 21769, partijas dzīves un vēstuļu nodaļām — 22203. jaunatnes dzīves, kultūras un sporta nodaļām — 21759, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzziņām par sludinājumu pieņemšanu — 22305. korektoriem — 21996.

Tir. 13 310 eks. (latv. val. 9626 eks., krievu val. 3 684 eks.).
Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400. Daugavpilī, Valkas ielā 1.
Indekss 68169.
1. nos. iespiedi. Ofsetiespiedums.
Pas. 202.